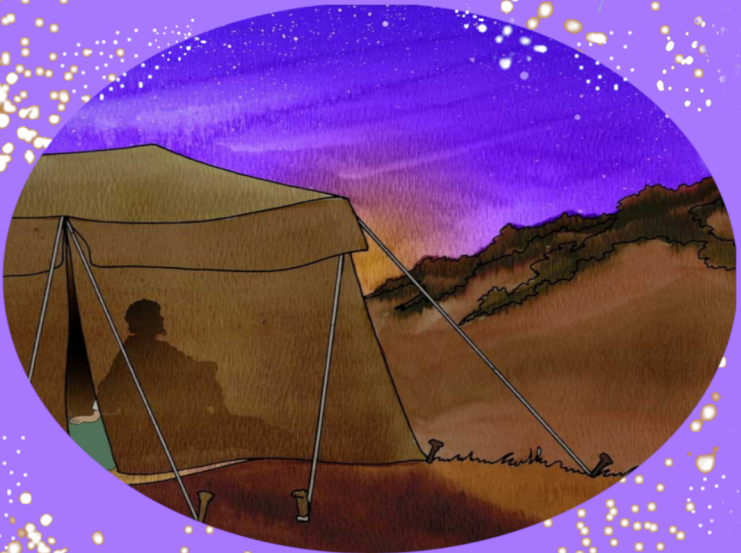

Ghar meñ Barkat

Hazrat Ibrāhīm kā Hairānkun Jawāb

*ghar meñ barkat. hazrat ibrahīm
kā hairānkun jawāb*

Barakah in the Home. The Amazing Answer
of Ibrahim

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam 4*]

(Urdu—Roman script)

© 2026 Chashma Media.
published and printed by
GWCS, New Delhi

Bible text is from UGV.

illus. R. Gunther <https://freebibleimages.org/illustrations/ls-abram/>
partially modified by OpenAI; J.P. Stanley
<https://freebibleimages.org/illustrations/yo-abram-promise/>
(modified)

for enquiries or to request more copies:
askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Mere pīchhe Ho Lenā	1
Mujh se Chimṭā Rahnā	6
Mujh par Bharosā Rakhnā	8
Shak Mat Karnā	11
Tab Barkat Yaqīnī Hai	14
Tauret, Paidāish 12-18	16

Ghar mein barkat kaise laen? Is sawāl ke bahut jawāb die gae haiñ. Lekin āj ham Hazrat Ibrāhīm ke chaunkā dene wāle jawāb par dhyān denā chāhte haiñ.

Hazrat Ibrāhīm lañbe arse se Hārān mein rahtā thā. Āj yih shahr Turkī ke junūb-mashriq mein wāqe hai. Ek din Ḳhudā Ibrāhīm se hamkalām huā. Is se ham ghar mein barkat lāne ke bāre mein ek pahlā usūl sīkhte haiñ:

Mere pīchhe Ho Lenā

Ḳhudā ne farmāyā,

Apne watan, apne rishtedāron aur apne
bāp ke ghar ko chhoṛkar us mulk mein
chalā jā jo main tujhe dikhāūngā.

► *Ibrāhīm ko kyā karnā hai?*

Use apne watan aur apne gharwālon ko chhoṛnā
hai.

► *Wuh kyon sab kuchh chhoṛ jāe?*

Islie ki wuh butparaston se alag hokar apnī aulād
samet Ḳhudā kī qaum ban jāe, ek aisī qaum jo
Ḳhudā ke lie maḥsūs-o-muqaddas ho. Is ke lie
yih bhī zarūrī thā ki un kā apnā mulk ho.

► *Kyā Ḳhudā ne use batāyā ki wuh kahān jāe?*

Nahīn. Itnā kahā ki us mulk mein jā jo main tujhe
dikhāūngā. Tab Ḳhudā ne farmāyā,

Main tujh se ek baṛī qaum banāūngā,
tujhe barkat dūngā aur tere nām ko
bahut baṛhāūngā. Tū dūsron ke lie
barkat kā bāis hogā.

► *Jab Ibrāhīm apnā watan chhoṛegā to us ke sāth
kyā hogā?*

Wuh ek baṛī qaum bankar barkat pāegā. Na
sirf yih—wuh pūrī duniyā ke lie barkat kā bāis
banegā.

Ḳhudā kā yih taqāzā kāfī mushkil thā. Apne watan aur logoṇ ko chhoṛne meṇ to bahut baṛā risk thā. Agar rāste meṇ kuchh huā to koī nahīn hogā jo us kī madad kare. Aur wuh andāzā bhī nahīn lagā saktā thā ki Ḳhudā use kahān le jā rahā hai. Use sirf utnā hī mālūm thā ki mujhe apne logoṇ aur apnī hifāzat kā jāl chhoṛnā hai.

► *Kyā Ibrāhīm ne Ḳhudā kī sunī?*

Jī hān. Likhā hai,

Abrām ne Rab kī sunī aur Hārān se rawānā huā. Lūt us ke sāth thā. Us waqt Abrām 75 sāl kā thā. Us ke sāth us kī bīwī Sāray aur us kā bhatijā Lūt the.

Wuh apne naukar-chākaron samet apnī pūrī milkiyat bhī sāth le gayā jo us ne Hārān meñ hāsīl kī thī. Chalte chalte wuh Kanān pahuñche.

Āpne note kiyā hogā ki us waqt Ibrāhīm, Abrām kahlātā thā. Bād meñ ham dekheñge ki us kā nām kis tarah badal gayā.

► *Ibrāhīm ke sāth kaun kaun the?*

Us kī bīwī Sāray aur bhatījā Lūt. Us kī milkiyat aur tamām naukar-chākar bhī sāth the.

► *Chalte chalte wuh kahāñ pahuñche?*

Wuh Kanān pahuñche.

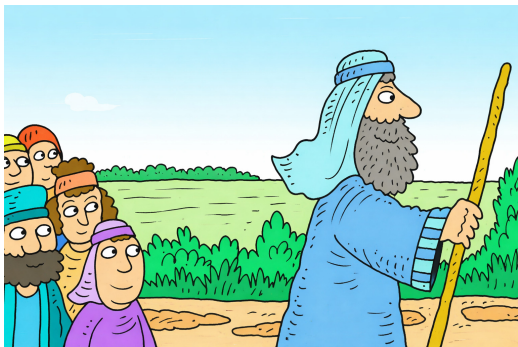
► *Kanān kahāñ thā?*

Kanān wuh ilāqā hai jo āj Isrāīl kahlātā hai.

► *Kyā yih mulk bāshindon se khalī thā?*

Bilkul nahīñ. Us meñ kaī-ek qaumeñ bastī thīñ. Likhā hai,

Abrām us mulk meñ se guzarkar Sikam ke maqām par ṭhahr gayā jahāñ Morih ke balūt kā daraḡht thā. Us zamāne meñ mulk meñ Kanānī qaumeñ ābād thīñ. Wahāñ Rab Abrām par zāhir huā aur us se kahā, “Main terī aulād ko yih mulk dūngā.” Isle us ne wahāñ Rab kī tāzīm

meñ qurbāngāh banāi jahān wuh us par
zāhir huā thā.

- *Kanān meñ Ḳhudā ne Ibrāhīm se kyā wādā kiyā?*
Yih ki main terī aulād ko yih mulk dūngā.
Pahuñchne se pahle use yih mālūm nahīn thā.
Phir bhī use Ḳhudā ke wāde par pakkā yaqīn thā.
- *Ibrāhīm ne jawāb meñ kyā kiyā?*
Us ne Ḳhudā kī tāzīm meñ qurbāngāh banāi.
- *Is se wuh kyā zāhir karnā chāhtā thā?*
Yih ki main Ḳhudā ke wāde par imān rakhtā hūn.
Dekho us kā imān. Ab tak na Ibrāhīm ke beṭā
paidā huā thā na use nae mulk meñ zamīn hāsīl
huī thī. Use sirf itnā batāyā gayā thā ki terī aulād

ko yih mulk milegā. Lekin us kā īmān pakkā rahā. Phir bhī yih bāt us ke dil meñ khaṭaktī rahī ki beṭā nahīn hai. Islie ghar meñ barkat lāne kā dūsrā usūl,

Mujh se Chimṭā Rahnā

Likhā hai,

Is ke bād Rab royā meñ Abrām se hamkalām huā, “Abrām, mat ḍar. Main hī terī sipar hūn, main hī terā bahut baṛā ajr hūn.”

- *Ḳhudā ne yahān kyon farmāyā ki mat ḍar?*
Islie ki Ibrāhīm ajnabī thā. Wuh ek mulk meñ rahtā thā jis meñ kāi qism kī butparast qaumeñ rahtī thīn.
- *Phir bhī Ḳhudā ne yih na kahā ki main terī hifāzat karūngā, main tujhe ajr dūngā. Kyon nahīn?*
Ibrāhīm ko yih bāt samajhnā thā ki Ḳhudā ḳhud sipar yānī ḍhāl hai, wuh ḳhud bahut baṛā ajr hai. Asl hifāzat aur ajr is meñ hai ki ham Ḳhudā se chimṭe raheñ, chāhe zāhirī hālāt achchhe hon yā bure.
- *Kyā Ḳhudā āp kī sipar aur āp kā ajr hai?*

Yih bāt sunkar Ibrāhīm ne kyā jawāb diyā? Likhā hai,

Lekin Abrām ne etarāz kiyā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, tū mujhe kyā degā jabki abhī tak mere hān koī bachchā nahīn hai aur Iliyazar Damishqī merī mīrās pāegā. Tūne mujhe aulād nahīn baḡhshī, islie mere gharāne kā naukar merā wāris hogā.”

► *Ibrāhīm ne kyā jawāb diyā?*

Wuh bolā, jab tak mere hān bachchā nahīn hai is kā kyā fāydā hai? Phir likhā hai,

Tab Abrām ko Allāh se ek aur kalām milā. “Yih ādmī Iliyazar terā wāris nahīn hogā balki terā apnā hī beṭā terā wāris hogā.” Rab ne use bāhar le jākar kahā, “Āsmān kī taraf dekh aur sitāron ko ginane kī koshish kar. Terī aulād itnī hī be-shumār hogī.”

► *Khudā ne us se kyā kahā? Kyā us ne use jhīrkī dī? Nahīn. Wuh jāntā thā ki Ibrāhīm bahut māyūs hai. Us ne narmī se farmāyā ki bāhar jākar sitāron ko ginane kī koshish kar. Terī aulād itnī hī be-shumār hogī.*

- *Is se ham kyā sīkh sakte hain?*

Kabhī kabhī Ḳhudā kī barkat sālon tak nazar nahīn ātī. Phir bhī māyūs nahīn honā chāhie. Mazbūtī se us ke sāth chimṭā rahnā. Ghar mein barkat lāne kā tīsrā usūl,

Mujh par Bharosā Rakhnā

Likhā hai ki

Abrām ne Rab par bharosā rakhā. Is binā par Allāh ne use rāstbāz qarār diyā.

- *Ibrāhīm ne Rab ke wāde par kyā kiyā?*

Us ne us par bharosā rakhā. Kaisī bāt! Miyān-bīwī donoñ būrhe the, aur kāfī sālon se un ke beṭā paidā nahīn huā thā. Phir bhī Ibrāhīm ne

Ḳhudā par bharosā rakhā ki jo us ne farmāyā wuh pūrā hogā. Kyā āp Ḳhudā par aisā bharosā rakhte haiñ?

- *Yih bharosā dekhkar Ḳhudā ne kyā kiya?*

Yih dekhkar us ne use rāstbāz qarār diyā.

- *Is kā kyā matlab hai?*

Ibrāhīm to insān hī thā, islie us se ġhalatiyāñ hotī rahtī thīñ. Phir bhī us ne Ḳhudā par aisā bharosā rakhā ki Ḳhudā ne use rāstbāz qarār diyā.

- *Is kā hamāre lie kyā matlab hai?*

Ham se bhī ġhalatiyāñ hotī rahtī haiñ. Ham meñ se koī bhī be-gunāh nahīñ hai. Islie ham sab Ḳhudā kī adālat lāyq haiñ. Ham sab is lāyq nahīñ ki jannat meñ dāḡhil hoñ. Lekin agar ham Ḳhudā par pūrā bharosā rakheñ to wuh is binā par hameñ najāt degā. Jahāñ hamārā sawāb nākām hai wahāñ hamārā Ḳhudā par bharosā aur wafādārī hameñ us kī adālat se bachātī hai.

Yih pakkā karne ke lie us ne bād meñ Īsā Masīh duniyā meñ bhejā tāki hameñ najāt dilāe. Ham ḡhud apnī najāt ke lie kuchh nahīñ kar sakte, lekin jab ham hāth joḡkar minnat karte haiñ ki

mujh par rahm kar tab wuh hameñ najāt detā hai.

Hārān shahr se rawānā hote waqt Ibrāhīm 75 sāl kā thā. Kanān meñ pahuñchne ke bād sāl guzarte gae. Wuh 99 sāl kā ho gayā, phir bhī be-aulād rahā. Lekin Ḳhudā kā hairānkun wādā pūrā hone wālā thā. Likhā hai ki Allāh ne farmāyā,

Ab se tū Abrām yānī ‘Azīm Bāp’ nahīn kahlāegā balki terā nām Ibrāhīm yānī ‘Bahut Qaumoñ kā Bāp’ hogā. Kyoñki mainne tujhe bahut qaumoñ kā bāp banā diyā hai. [...] Apnī bīwī Sāray kā nām bhī badal denā. Ab se us kā nām Sāray nahīn balki Sārā yānī Shahzādī hogā. Main use barkat baḳshūngā aur tujhe us kī mārifat beṭā dūngā. Main use yahān tak barkat dūngā ki us se qaumeñ balki qaumoñ ke bādshāh nikleñge.

- *Ḳhudā ne miyāñ-bīwī donoñ ko nae nām die. Kaun-se nām?*

Ab se Abrām, Ibrāhīm kahlāegā aur Sāray, Sārā kahlāegī.

- *Kyon?*

Ibrāhīm kā matlab bahut qaumoñ kā bāp hai.
Sārā kā matlab shahzādī hai. In nāmoñ se Ḳhudā
ne dikhāyā ki merā wādā pūrā hone wālā hai.
Ibrāhīm ke jawāb se ham ghar meñ barkat lāne
kā chauthā usūl sīkhte haiñ, yih ki

Shak Mat Karnā

Likhā hai,

Ibrāhīm muñh ke bal gir gayā. Lekin dil-
hī-dil meñ wuh hañs paṛā.

► *Ibrāhīm kā kyā jawāb thā?*

Wuh dil meñ hañs paṛā. Use yaqīn nahīñ āyā.
Tab Ḳhudā ne farmāyā,

Terī bīwī Sārā ke hāñ beṭā paidā hogā. Tū
us kā nām Is’hāq yānī ‘Wuh Hañstā Hai’
rakhnā. Maiñ us ke aur us kī aulād ke
sāth abadī ahd bāndhūngā.

► *Kyā Ḳhudā ne Ibrāhīm kā rad-e-amal dekhkar use
dāñṭā?*

Nahīñ, wuh jāntā thā ki Ibrāhīm kī hañsī meñ
bahut sāloñ kā talḵ tajribā chhupā huā hai. Islie
us ne narmī se bāt pakkī kar dī. Us ne farmāyā
ki ek sāl ke bād ek beṭā paidā hogā. Us kā nām
Is’hāq rakhnā. Is’hāq kā nām muñh meñ lekar

logoñ ko yād rahegā ki ẖhudā ne kaisā mojizānā kām kiyā—itnā nāqābil-e-yaqīn kām ki us kā bāp hañs paṛā.

Thoṛī der ke bād ẖhudā phir se Ibrāhīm par zāhir huā. Us ne apnā farmān dohrāyā ki ek sāl ke bād Sārā ke beṭā hogā. Ab Sārā kā jawāb note karen. Likhā hai,

Sārā yih bāteñ sun rahī thī, kyonki wuh us ke pīchhe ẖhaime ke darwāze ke pās thī. Donoñ miyāñ-bīwī būṛhe ho chuke the aur Sārā us umr se guzar chukī thī jis meñ auratoñ ke bachche paidā hote haiñ. Islie Sārā andar hī andar hañs paṛī aur

sochā, “Yih kaise ho saktā hai? Kyā jab main burhāpe ke bāis ghise-phate libās kī mānind hūn to jawānī ke joban kā lutf uṭhāūn? Aur merā shauhar bhī burhā hai.”

- *Kyā Sārā kā rad-e-amal Ibrāhīm se farq thā?*
Bilkul nahīn. Wuh bhī hañs paṛī. Tab Ḳhudā ne pūchhā,

Sārā kyon hañs rahī hai? [...] Kyā Rab ke lie koī kām nāmumkin hai?

- *Ḳhudā Sārā ko ḍānt saktā thā. Kyā us ne aisā kiyā?*
Nahīn. Us ne itnā farmāyā ki kyā Rab ke lie koī kām nāmumkin hai? Jab ham māyūs haiñ to

kyā hamen yād rahtī hai ki Ḳhudā ke lie koī kām nāmumkin nahīn hai?

Ham ghar meñ barkat lāne ke chār usūl sīkh chuke haiñ. Baṛī bāt yih hai ki ham Ḳhudā ke pīchhe ho leñ, us se chimṭe raheñ, us par bharosā rakheñ aur shak na kareñ. Yih kiyā to dekheñge ki

Tab Barkat Yaḳīnī Hai

Ek sāl guzar gayā to Ḳhudā kā wādā sachmuch pūrā huā. Likhā hai,

Tab Rab ne Sārā ke sāth waisā hī kiyā jaisā us ne farmāyā thā. Jo wādā us ne Sārā ke bāre meñ kiyā thā use us ne pūrā kiyā. Wuh hāmīlā huī aur beṭā paidā huā. Ain us waqt būṛhe Ibrāhīm ke hāñ beṭā paidā huā jo Allāh ne muqarrar karke use batāyā thā.

Ibrāhīm ne apne is beṭe kā nām Is’hāq yānī ‘Wuh Hañstā Hai’ rakhā.

[...] Sārā ne kahā, “Allāh ne mujhe hañsāyā, aur har koī jo mere bāre meñ yih sunegā hañsegā. Is se pahle kaun Ibrāhīm se yih kahne kī jurrat kar saktā thā ki Sārā apne bachchoñ ko dūdh

pilāegī? Aur ab mere hān beṭā paidā huā hai, agarche Ibrāhīm būṛhā ho gayā hai.”

Ākhir meñ Ḳhudā ne apnā wādā pūrā kiyā thā. Bahut sāl guzar gae the jin ke daurān miyān-bīwī ne sīkh liyā thā ki Ḳhudā ke pīchhe ho lene kā matlab kyā hai—apnā watan chhoṛkar ek nāmālūm mulk meñ jānā jis meñ kāi qism ke ḵatroñ kā sāmna karnā paṛegā. Lekin us ke pīchhe ho lene se unheñ bahut barkat milī—aisī barkat jo unheñ Hārān meñ rahkar kabhī nahīn milnī thī. Sāth sāth unhoñ ne sīkh liyā ki is meñ barkat hai ki ham har waqt Ḳhudā se chimṭe raheñ, har waqt us par bharosā rakheñ,

har waqt yād rakheñ ki us ke lie koī kām nāmumkin nahīn hai.

► *Kyā āp ko aisī barkat hāsil huī hai?*

Tauret, Paidāish 12–18

[12:1-7]

Rab ne Abrām se kahā, “Apne watan, apne rishtedāroñ aur apne bāp ke ghar ko chhoṛkar us mulk meñ chalā jā jo main tujhe dikhāūngā. Main tujh se ek baṛī qaum banāūngā, tujhe barkat dūngā aur tere nām ko bahut baṛhāūngā. Tū dūsroñ ke lie barkat kā bāis hogā. Jo tujhe barkat deñge unheñ main bhī barkat dūngā. Jo tujh par lānat karegā us par main bhī lānat karūngā. Duniyā kī tamām qaumeñ tujh se barkat pāeñgī.”

Abrām ne Rab kī sunī aur Hārān se rawānā huā. Lūt us ke sāth thā. Us waqt Abrām 75 sāl kā thā. Us ke sāth us kī bīwī Sāray aur us kā bhatijā Lūt the. Wuh apne naukar-chākaroñ samet apnī pūrī milkiyat bhī sāth le gayā jo us ne Hārān meñ hāsil kī thī. Chalte chalte wuh Kanān

pahuñche. Abrām us mulk meñ se guzarkar Sikam ke maqām par ṭhahr gayā jahāñ Morih ke balūt kā darakṭh thā. Us zamāne meñ mulk meñ Kanānī qaumeñ ābād thīñ.

Wahāñ Rab Abrām par zāhir huā aur us se kahā, “Main terī aulād ko yih mulk dūngā.” Islie us ne wahāñ Rab kī tāzīm meñ qurbāngāh banāī jahāñ wuh us par zāhir huā thā.

[15:1-6]

Is ke bād Rab royā meñ Abrām se hamkalām huā, “Abrām, mat ḍar. Main hī terī sipar hūñ, main hī terā bahut barā ajr hūñ.”

Lekin Abrām ne etarāz kiyā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, tū mujhe kyā degā jabki abhī tak mere hāñ koī bachchā nahīñ hai aur Iliyazar Damishqī merī mīrās pāegā. Tūne mujhe aulād nahīñ baḥshī, islie mere gharāne kā naukar merā wāris hogā.”

Tab Abrām ko Allāh se ek aur kalām milā. “Yih ādmī Iliyazar terā wāris nahīñ hogā balki terā apnā hī beṭā terā wāris hogā.” Rab ne use bāhar le jākar kahā, “Āsmān kī taraf dekh aur sitāron

ko ginane kī koshish kar. Terī aulād itnī hī be-shumār hogī.”

Abrām ne Rab par bharosā rakhā. Is binā par Allāh ne use rāstbāz qarār diyā.

[17:3-5.17]

Allāh ne us se kahā, “[...] Ab se tū Abrām yānī ‘Azīm Bāp’ nahīn kahlāegā balki terā nām Ibrāhīm yānī ‘Bahut Qaumoñ kā Bāp’ hogā. Kyoñki mainne tujhe bahut qaumoñ kā bāp banā diyā hai. [...] Apnī bīwī Sāray kā nām bhī badal denā. Ab se us kā nām Sāray nahīn balki Sārā yānī Shahzādī hogā. Main use barkat baḡhshūngā aur tujhe us kī mārifat beṭā dūngā. Main use yahāñ tak barkat dūngā ki us se qaumoñ balki qaumoñ ke bādshāh nikleñge.” Ibrāhīm muñh ke bal gir gayā. Lekin dil-hī-dil meñ wuh hañs paṛā.

[18:10-14]

Rab ne kahā, “Ain ek sāl ke bād main wāpas āūngā to terī bīwī Sārā ke beṭā hogā.”

Sārā yih bāteñ sun rahī thī, kyoñki wuh us ke pīchhe ḡhaime ke darwāze ke pās thī. Donoñ

miyān-bīwī būrhe ho chuke the aur Sārā us umr se guzar chukī thī jis meñ auraton ke bachche paidā hote haiñ. Islie Sārā andar hī andar hañs paṛī aur sochā, “Yih kaise ho saktā hai? Kyā jab main būrḥāpe ke bāis ghise-phaṭe libās kī mānind hūñ to jawānī ke joban kā lutf uṭhāūñ? Aur merā shauhar bhī būrḥā hai.”

Rab ne Ibrāhīm se pūchhā, “Sārā kyon hañs rahī hai? [...] Kyā Rab ke lie koī kām nāmumkin hai? Ek sāl ke bād muqarrarā waqt par main wāpas āūngā to Sārā ke beṭā hogā.”

[19:1-9]

Tab Rab ne Sārā ke sāth waisā hī kiya jaisā us ne farmāyā thā. Jo wādā us ne Sārā ke bāre meñ kiya thā use us ne pūrā kiya. Wuh hāmīlā huī aur beṭā paidā huā. Ain us waqt būrhe Ibrāhīm ke hañ beṭā paidā huā jo Allāh ne muqarrar karke use batāyā thā.

Ibrāhīm ne apne is beṭe kā nām Is’hāq yānī ‘Wuh Hañstā Hai’ rakhā. [...] Sārā ne kahā, “Allāh ne mujhe hañsāyā, aur har koī jo mere bāre meñ yih sunegā hañsegā. Is se pahle kaun Ibrāhīm

se yih kahne kī jurrat kar saktā thā ki Sārā apne bachchoñ ko dūdh pilāegī? Aur ab mere hāñ beṭā paidā huā hai, agarche Ibrāhīm būṛhā ho gayā hai.”